

Can Nicolau de Baix

Castellbisbal

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Terme de Castellbisbal. Mas Can Nicolau de Baix s/n (08755 Castellbisbal)
Emplaçament Des de la BV1501 al km.1,3. surt el camí de Can Nicolau de Dalt i seguir-lo uns 8km.

Coordenades:

Latitud: 41.49049
Longitud: 1.96354
UTM Est (X): 413480.949
UTM Nord (Y): 4593726.799

Classificació

Número de fitxa 08054 - 114
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVI-XX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: L'abandonament de l'edifici ha propiciat la desaparició d'alguns elements de tancament d'obertures i teulada
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: BCIL 3722-I
Número inventari IPA núm. 27365.
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08053A02000012
Fitxes associades:

Descripció

Edifici de planta basilical que presenta un total de tres crugies principals paral·leles amb multitud de petits cossos auxiliars annexes. Tot el conjunt es troba envoltat per una mur de tancament que s'obre a migdia amb un portal rebaixat cobert un teuladet, actualment en molt mal estat. El cos principal de l'edifici s'orienta a ponent. L'alçat de l'edifici presenta diferències, destacant una crugia central més elevada, de planta baixa, primer i segon pis, coberta a dues aigües amb el carener perpendicular a la façana principal. Les dues crugies laterals, a banda i banda de la central, són d'inferior alçada, i compten només amb planta baixa i pis, i es cobreixen amb teulada inclinada. La teulada de la crugia de migdia ha caigut, observant-se actualment només la façana i el mur exterior. La construcció ha estat aixecada en mur de mamposteria irregular unit amb aglomerat de fang, ciment i carreus de mida petita i conserva part de l'arrebossat exterior a la façana principal. De la façana principal destaca el portal de punt rodó, que dona accés a la vivenda i encara conserva restes d'encalat en blanc, un primer pis amb dos finestrals quadrangulars, i un segon pis obert amb una galeria d'arcs de mig punt. Una de les reixes de la façana principal és de ferro forjat i conserva la data del 1856, que es deu correspondre al moment d'alguna reforma. A l'exterior del mur, al cantó sud-est, destaca la presència d'un cos de planta baixa i cobertes a dues aigües i inclinades que es correspon a un espai de tines i cups, actualment molt malmès.

Observacions:

És possible que la mina d'aigua de Santeugini (fitxa 207) tingui relació amb la casa. Apareix al llistat del POUM amb el núm. B1.08

Història

Ruiz i Elias aporta notícies d'una persona anomenada Antoni Nicolau, resident al terme de Castellbisbal l'any 1474, que podria estar vinculada amb l'existència de la masia de Can Nicolau. RUIZ (1998: 47). Cal pensar, doncs, que es tracta d'una masia amb orígens medievals, tot i que per la tipologia de l'edifici, es tractaria d'una construcció aixecada al segle XVI amb la típica planta basilical de tres crugies. Als censos parroquials del 1573 apareix una casa anomenada Pere Nicolau, on consten com a propietaris Pere Nicolau i la seva esposa Isabel, juntament amb els seu fill Antoni. Al cens del 1600 apareix com a propietari Pere Nicolau i la seva esposa. RUIZ (1998:163) Entrats al segle XVIII, al cens del 1752 elaborat pel Sr. de Castellbisbal Fadric Vicenç Álvarez de Toledo i Osorio era propietari Pere Nicolau. A partir de la segona meitat del segle XVIII són abundants els contractes de rabassa morta signats per la casa, i la presència d'un cos destinat a tines i cups confirma la importància que la vinya va tenir en l'economia familiar. A finals del segle XIX, el Dr. Bufill va adquirir la casa i poc després va casar-se amb la pubilla de Can Coromines, unificant les dues finques. MATEU (1999: 44) Aquest casament va significar l'abandonament de la casa, centrant els esforços en la finca de Can Coromines. Després d'un període d'abandonament que ha danyat considerablement les estructures de la casa, actualment és utilitzada com a espai per guardar ramats i eines auxiliars.

Bibliografia

MATEU MIRÓ J. (1999) Les masies de Castellbisbal. Publicacions del Museu de la Pagesia. Castellbisbal.
RUIZ I ELIAS, A. (1998) Notes històriques: parròquia de Castellbisbal. Castellbisbal.

